

ÎNCHEIERE

14 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de avocatul Alexandru Bot, în interesele Societății Comerciale ”Biotehdesing” Sotietate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea de Stat ”Administrația de Stat a Drumurilor” împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Biotehdesing” cu privire la încasarea datoriei și penalității și la acțiunea reconvențională a Societății cu Răspundere Limitată ”Biotehdesing” împotriva Întreprinderii de Stat ”Administrația de Stat a Drumurilor” privind rezoluțiunea contractului de arendă,

împotriva deciziei din 30 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 06 septembrie 2012, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Biotehdesign” și o cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat: încasarea din contul SRL „Biotehdesign” în beneficiul ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” a datoriei în sumă de 18066,69 lei, pentru locațiunea terenului cu suprafața de 0,25 ha, destinat pentru amplasarea bazei cu magazin pentru materiale de construcție, conform contractului de arendă nr.37a din 08.07.2008 și penalități în sumă de 4878,00 lei pentru neexecutarea contractului; încasarea taxei de stat în sumă de 688,34 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a încheiat cu pârâtul, contractul de arendă nr.37a din 08.07.2008 privind amplasarea bazei cu magazine pentru materiale de construcție în zona de protecție a drumului M21, iar conform prevederilor contractului la cap. II pct. 3, pârâtul s-a obligat să achite reclamantului trimestrial, în cote egale, arenda pentru teren, conform calculelor din anexa nr. 1, care este parte integrantă a contractului.

Menționează reclamantul că, din motive neîntemeiate, pârâtul refuză să-și onoreze obligațiunile contractuale, deși a semnat contractul de arendă, astfel, acceptând toate condițiile stipulate. Respectiv, pentru perioada trimestrului III anul

2008 - trimestrul I anul 2009 s-a format o datorie în sumă de 18066,69 lei. Din 18.02.2011 până la momentul depunerii acțiunii au fost expediate mai multe scrisori în adresa pârâtului, prin care s-a solicitat restituirea benevolă a datoriilor formate, însă nu s-au soldat cu succes.

Relatează că, drept răspuns, la inacțiunile SRL „Biotehdesign”, la data de 22.08.2012 a înaintat pârâtului o somație prin care a solicitat achitarea datoriei acumulate și a penalității în sumă de 0,15%, ceea ce constituie 25555,30 lei, din suma datoriei de bază conform prevederilor pct.5, cap. II a contractului, calculată la data de 20.08.2012.

Consideră reclamantul că pârâtul a refuzat în mod tacit achitarea datoriilor, refuzând și rezolvarea litigiului în cauză pe calea tratativelor, condiții în care reclamantul a suportat cheltuieli suplimentare, și anume taxa de stat.

La data de 23 iulie 2013 SRL „Biotehdesign” a înaintat acțiune reconvențională împotriva ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” prin care a solicitat: rezoluțiunea contractului de arendă (locațiune) nr.37a din 08.07.2008 încheiat între SRL „Biotehdesign” și ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor”; obligarea ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” la plata tuturor cheltuielilor de soluționare a cererii reconvenționale; respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” privind încasarea datoriei pentru neexecutarea contractului de locațiune nr. 37a din 08.07.2008.

În motivarea cererii reconvenționale SRL „Biotehdesign” a indicat că la 08.07.2008 între părți a fost încheiat contractul de locațiune nr. 37 a, a unui teren ce urma a fi preluat în locațiune de SRL „Biotehdesign” pentru edificarea unui magazin de comercializare a materialelor de construcție. Astfel, obiectul contractului de locațiune este terenul cu suprafața de 0,25 ha din zona de protecție a drumului M21, iar chiria anuală a fost stabilită în sumă de 27100,01 lei.

Menționează reclamantul/pârît că imediat după preluarea obiectului a fost în imposibilitate de a realiza scopul contractului de locațiune indicat, și anume edificarea unui magazin de comercializare a materialelor de construcție. La încercarea reclamării de la autoritățile locale ale Consiliului sat. Grătiești a actelor necesare pentru construcție, i s-a refuzat în primirea documentelor necesare, din motivul că terenul care face obiectul contractului de locațiune se află în gestiunea Consiliului Grătiești și nu a ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor”.

Susține reclamantul că începând cu data încheierii contractului și până la data încetării de drept la-31.07.2010, nu a avut în posesie și nici în folosință terenul de 0,25 ha, obiect al contractului de locațiune nr.37 a din 08.07.2008. Imposibilitatea folosirii terenului a generat imposibilitatea executării însuși a contractului de locațiune indicat. Astfel, Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor” nu a executat niciodată obligația sa de a preda bunul în folosința locatorului.

Specifică reclamantul că în limita în care însăși obligația de predare a bunului în locațiune nu putea fi îndeplinită, nu există temeieri legale de a cere încasarea sumelor și a dobânzilor aferente, or atât timp cât utilizarea unui bun e imposibilă, plata pentru o asemenea utilizare inexistentă va reprezenta o îmbogățire fără justă cauză potrivit art. 1389 Cod civil.

Prin hotărârea din 11 decembrie 2015 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată înaintată de ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” împotriva SRL „Biotehdesing” cu privire la încasarea datoriei și penalității, a fost

respinsă ca neîntemeiată, iar cererea reconvențională a SRL "Biotehdesing" împotriva ÎS "Administrația de Stat a Drumurilor" privind rezoluțiunea contractului de arendă a fost admisă și a fost rezolvit contractul de arendă (locațiune) nr. 37 din 08.07.2008 încheiat între SRL „Biotehdesing” și ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor”.

Prin decizia din 30 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor”, casată hotărârea din 11 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, cu emiterea unei hotărâri noi prin care: cererea de chemare în judecată înaintată de ÎS "Administrația de Stat a Drumurilor" împotriva SRL "Biotehdesing" cu privire la încasarea datoriei și penalității, a fost admisă; s-a încasat de la SRL "Biotehdesing" în beneficiul ÎS "Administrația de Stat a Drumurilor" datoria în sumă de 18066,69 lei, conform contractului de arendă nr.37a din 08.07.2008, penalități în sumă de 4878,00 lei pentru neachitarea plăților în termen și taxa de stat în sumă de 688,34 lei; cererea reconvențională a SRL "Biotehdesing" împotriva ÎS "Administrația de Stat a Drumurilor" privind rezoluțiunea contractului de arendă, a fost respinsă.

La data de 27 martie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d. 179), avocatul Alexandru Bot, în interesele SC "Biotehdesing" SRL, a declarat recurs împotriva deciziei din 30 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea în vigoare a hotărârii din 11 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a încălcat esențial și a aplicat eronat normele dreptului material și procedural, a interpretat în mod eronat legea, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 30 noiembrie 2016. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 09 ianuarie 2017, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Din textul recursului rezultă că recurentul a primit copia deciziei la data de 26.01.2017. Recursul declarat la data de 27 martie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.179), se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de avocatul Alexandru Bot, în interesele Societății Comerciale "Biotehdesing" SRL, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Alexandru Bot, în interesele Societății Comerciale "Biotehdesing" SRL, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de avocatul Alexandru Bot, în interesele Societății Comerciale "Biotehdesing" SRL, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Alexandru Bot, în interesele Societății Comerciale ”Biotehdesing” Societate cu Răspundere Limitată, împotriva deciziei din 30 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală